

Ömür Karası

– Songül Bulut · 24 Mayıs 2014

Kömür karasıydı ter düşü güneşe uzak
Ekmek yerin altında her lokması helal hak

Karadan kara toprak ak canları saklarken
Emekçinin zift kanı aç harisi paklarken

Sene ikibinondört insanlıkta gömülür
İhmale kader deyip teslim olur yenilir

Hep birlikte uzansak acıyı örtse toprak
Yeşerir mi umudu kara çizmesinde ak

Ocağa düştü ateş arşı alada duman
Yalnız benim ülkemde ucuza gider insan

Cüzdanını dolduran başında asılı tak
Gözü yaşlı bebenin vebali alnında hak

Doğum gibi ölümden ömür karası yazgı
Vicdanında bir nebze olsa insana saygı

Hep birlikte kazanır paylaşmakta yanılır
Hayatı bitmeyecek doymayacak sanılır

"Adam sende" deyince duyulur derin kaygı
Açılır yüreklere onulmaz yara acı

Yanan kömür gaz değil rızkının peşinde can
İsınır mı bir daha yaşam hakkına kıyan

Songül Bulut